

genom att nödgas samtidigt med kronoutskylderna och på en gång, utan skonsmål, utgöra både afgälden till Kronan och presten, i stället för att såsom nu hafva denna sednare utskyld fördelad på två terminer;

då presterskapet, långt ifrån att härigenom beredas någon fördel, endast skulle få erfara olägenheter af att nödgas ytterligare nära ett halft år vänta på väl behöfliga kontanta inkomster, jemte obehaget af en oundviklig och mången gång vidlyftig skriftvexling; och

då slutligen, så vidt Utskottet har kunnat erfara, icke något allmännare missnöje med nu bestående förhållanden förefinnes, och det synes Utskottet vanskligt att på alltför subjektiva grunder ändra den bestående lagstiftningen, får Utskottet vördsam samt hemställa,

att Herr Hessles motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föränleda.

Stockholm den 23 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

G. H. Stråle.

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli d. 23 Febr. 1869, kl. 12 midd.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Betänkande N:o 6, öfver Herr L. J. Fahlanders motion N:o 285, om förändrad kostnadsersättning åt exsekutor i utsöknings-ärenden.

Inom Andra Kammaren har Herr *L. J. Fahlander* uti motion N:o 285, på anförda skäl, föreslagit, att Riksdagen ville för sin del besluta, att exsekutor för sådana utdömda fordringar, som genom hans försorg skola på vanligt sätt indrifvas och redovisas, ej må beräkna någon annan kostnadsersättning för sina besvär än skjuts efter en häst till och från förrättningsstället, samt att, då flera förrättningar verkställas under samma resa, kostnaden dem emellan fördelas.

Kongl. Maj:ts nådiga Förordning angående arfvode för auktion å utmätt fastighet på landet, samt godtgörelse till förrättningsmän för besigtning-, värderings- och utmättningsförrättningar i enskilda mål m. m. af den 30 November 1855 innehåller uti andra punkten:

att å landet för värdering, utmätning, qvarstad eller annan dylik förrättning i enskilda mål, äfvensom för delgifning af stämning, af sådan kallelse i konkursmål, derför enligt Vårt nådiga bref den 10 September 1828 ersättning eger rum, eller af annan handling jemte bevis om delgifningen, erlägges i dagtraktamente: till den kronobetjent, som förrättningen eller uppdraget verkställer, 1 Riksdaler Banko eller 1 Riksdaler 50 öre Riksmünt, och till den Nämnde- eller Fjerdingsman, som dervid biträder, om utmätning sker, 24 skillingar banko eller 75 öre Riksmünt, men eljest 32 skillingar banko eller 1 Riksdaler Riksmünt; hvarförutan, då resa ifrågakommer, hvardera åtnjuter skjuts för en häst, dock att, när flere utmätnings- eller qvarstads-förrättningar verkställas under en och samma resa eller på samma dag, fördelning bör ske af resekostnaden mellan samtliga förrättningarne i förhållande till förrättningsställemans afstånd från förrättningsmannens och bitrådets hemvist, och af dagtraktamentet lika mellan de förrättningar, som på samma dag försiggått.

Häraf inhemtas dels, att motionärens åstundan att, då flera förrättningar verkställas under samma resa, kostnaden dem emellan fördelas, redan är genom nämnda Kongl. Förordning uppfylld, dels också att det dagtraktamente, som nu utgår, är bestämdt till högst 1 R:dr 50 öre R:mt för kronobetjent och 75 öre för nämndeman, hvilka belopp, efter Utskottets tanke, icke skäligen kunna nedsättas, än mindre helt och hållet borttagas, då vederbörande lika väl vid dessa förrättningar, som vid alla andra, ega billigt anspråk att få ersättning för sina verkliga lefnadskostnader.

Härtill kommer jemväl, att, enligt hvad Kongl. Maj:ts nådiga Proposition angående Statsverkets tillstånd och behof vid innevarande riksdag under andra hufvudtiteln gifver vid handen, Riksdagen har att inom en icke alltför aflägsen tid förvänta förslag till en ny utsökningslag, dervid äfven de af motionären påpekade omständigheter utan tvifvel komma under förnyad ompröfning; af hvilket allt Utskottet hemtar giltiga skäl att tillstyrka,

att Herr Fahlanders motion icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 23 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

G. H. Stråle.